



Militair Volgerschap of Soevereine Strategie

Nederland heeft zichzelf de afgelopen decennia vastgeklonken aan de Amerikaanse geopolitieke en militaire belangen. Of het nu gaat om de NAVO, de wapenindustrie of de JSF/F-35, telkens weer kiest Nederland de rol van trouwe volger in plaats van strategische speler.

Amerikaanse defensiebedrijven, met Lockheed Martin als paradepaardje, hebben een enorme invloed op het militaire beleid van de VS én hun bondgenoten. De F-35 (Joint Strike Fighter) is een schoolvoorbeeld. Nederland investeerde in dit peperdure gevechtsvliegtuig onder het mom van modernisering, maar in werkelijkheid werd ons land meegesleurd in een miljardenproject waarbij vooral de Amerikaanse defensie-industrie profiteert. Nederlandse bedrijven zoals Fokker en Aeronamic mogen meedoen aan de productie van onderdelen, maar de controle over het systeem – van software tot onderhoud – ligt volledig in Amerikaanse handen.

Dat Nederland zich hieraan overgaf, is geen toeval. De invloed van de wapenindustrie en militaire elites, zoals we zagen

met prins Bernhard en zijn betrokkenheid bij de Lockheed-affaire in de jaren '70, is diepgeworteld in ons land. De belangen zijn commercieel én geopolitiek: Nederland mag een bescheiden graantje meepikken, zolang we maar netjes achter Washington aan blijven lopen.

De NAVO werd ooit gepresenteerd als een defensieve alliantie, maar in de praktijk volgt het bondgenootschap vaak Amerikaanse strategische belangen. Nederland doet hierin gewillig mee. We leverden wapens aan Oekraïne, verhoogden defensie-uitgaven onder Amerikaanse druk en steunen Israël ondanks veroordelingen van wapenleveranties aan een land dat zich schuldig maakt aan oorlogsmisdaden. De Nederlandse regering keurt Israëlische aanvallen op Gaza weliswaar 'af', maar blijft ondertussen de Israëlische defensie-industrie faciliteren, bijvoorbeeld door de export van vliegtuigonderdelen.

Dit roept de vraag op: verdedigen we écht Nederlandse belangen of slechts die van Washington en haar militaire industrie?

In plaats van een verlengstuk van

het Amerikaanse militair-industrieel complex te zijn, zou Nederland moeten inzetten op strategische onafhankelijkheid.

Nederland moet investeren in een Europese defensie-industrie, waarbij we niet blindelings dure Amerikaanse gevechtsvliegtuigen kopen, maar samenwerken met Europese partners zoals Airbus.

De NAVO blijft belangrijk, maar Nederland moet kritischer kijken naar de militaire strategie. Geen automatische steun voor Amerikaanse avonturen in het Midden-Oosten, maar een beleid dat gebaseerd is op onze eigen veiligheidsbelangen.

Nederland kan zijn historische rol als bemiddelaar versterken in plaats van kritiekloos militaire allianties te volgen. Dit betekent bijvoorbeeld een leidende rol in vredesonderhandelingen in conflictgebieden.

Nederland heeft de kans om een onafhankelijke, gerespecteerde speler te zijn in de geopolitiek en beginnen met het beschermen van onze eigen belangen.

Youri Hazeleger
joet@joet.nl